

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
22 У. 15110/15
Дана 27.11.2018. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Гајић Салзберг, председника већа, Весне Даниловић и Тије Бошковић, чланова већа, са вишим судским саветником Весном Иконић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., Улица, против туженог Секретаријата за имовинске и правне послове града Београда – Сектора за другостепени управни поступак, ради поништаја решења XXI-05 број: 356-847/2015 од 20.08.2015. године, у предмету инспекцијских мера, у нејавној седници већа, одржаној дана 27.11.2018. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење туженог Секретаријата за имовинске и правне послове градске управе града Београда – Сектора за другостепени управни поступак, XXI-05 број: 356-847/2015 од 20.08.2015. године и предмет **ВРАЋА** туженом органу на поновно одлучивање.

Образложење

Оспореним решењем, одбијена жалба тужиоца поднета против решења грађевинског инспектора Одељења за инспекцијске послове Управе Градске општине Нови Београд III-356-559/15 од 03.06.2015. године. Наведеним решењем првостепеног органа наложено је тужиоцу да у року од једног дана од дана пријема тог решења, о свом трошку уклони, односно врати у првобитно стање бесправно изведене грађевинске радове, и то: - уклони изграђени помоћни објекат – дрвену шупу, Пр, димензија основе (2,70 x 6,60 – 0,20 x 1,40) м, Пбр = 17,50 м², која се састоји од: - армиранобетонске подне плоче дебљине 10/20цм (изнад коте терена), димензија основе 2,70 x 6,60 м - зидова од дрвене рамовске конструкције која је обложена даскама, дрвене кровне конструкције у паду на једну воду, са кровним покривачем од салонит табли, све на делу катастарске парцеле бр. ... КО ..., на удаљености приближно 6,00м од главног стамбеног објекта - (приземни стамбени објекат са више станова), у Улици ... број ... у Решење о уклањању објекта, односно његовог дела односи се и на делове објекта који нису описани у решењу о рушењу, а настали су након састављања забележбе – записника о извршеном инспекцијском прегледу од 12.05.2015. године, и чине једну грађевинску целину. Пре уклањања објекта, односно враћања у првобитно стање изведених радова, није потребно урадити пројекат рушења. Ако извршеник сам не спроведе извршење решења о уклањању објекта, односно његовог дела, решење ће се извршити преко привредног друштва, односно другог правног лица или

предузетника, на терет извршеника, о чему ће тај орган донети посебан закључак. Жалба на то решење не одлаже извршење решења.

Тужбом поднетом Управном суду дана 03.11.2015. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа, због неправилне примене закона, непотпуно утврђеног чињеничног стања, као и да је из утврђених чињеница изведен неправилан закључак. Наводи да тужени орган није утврдио чињеницу да је тужилац дана 15.05.2015. године поднео Служби за катастар непокретности Нови Београд допуну већ поднетог захтева за упис права својине на објектима изграђеним без грађевинске дозволе под бројем 952-04-2007/13, а која допуна захтева се односи на објекат у вези којег је тужиоцу наложено рушење. Истиче да сама чињеница да је за предметни помоћни објекат поднет захтев за упис права својине сходно Закону о упису права својине на објектима изграђеним без грађевинске дозволе био довољан разлог да тужени орган уважи жалбу и првостепено решење укуне и врати на поновни поступак, а у поновном поступку након укидања решења, првостепени орган је био дужан да прекине поступак до доношења решења Службе за катастар непокретности Нови Београд по поднетој наведеној допуни захтева. Непоступањем на наведени начин тужени орган није правилно применио закон односно Закон о легализацији објеката из чл. 33. став 1. Са изнетих разлога предложено је да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд одбије тужбу.

Управни суд је, решавајући овај управни спор без одржавања усмене јавне расправе, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" број 111/09), оценио да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, па испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом чланом 41. став 1. истог Закона, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је грађевински инспектор првостепеног органа, у вршењу инспекцијског надзора дана 12.05.2015. године извршио увиђај на лицу места и записнички констатовао да су у Улици ... број ..., у ..., изведени радови на изградњи помоћног објекта ближе описано у изреци ожалбеног решења, без решења о одобрењу извођења радова. На основу тако утврђеног чињеничног стања, првостепени орган је донео ожалбено решење којим је тужиоцу наложио уклањање, предметног објекта, и то у року од једног дана од дана пријема овог решења, применом одредбе члана 176. став 1. тачка 1А) Закона о планирању и изградњи ("Службени гласник РС", бр. 72/2009, 81/2009, 64/2010, 24/2011, 121/2012, 42/2013, 50/13, 98/13 и 132/14), којом је прописано да је у вршењу инспекцијског надзора грађевински инспектор овлашћен да наложи решењем уклањање објекта, односно враћање у првобитно стање, ако се објекат гради односно изводе радови без решења из члан 145. овог закона.

Међутим, по оцени Управног суда, основано се наводима тужбе указује на то да је у конкретном случају повређен закон на штету тужиоца. Наиме, одредбама члана 183. став 2. Закона о планирању и изградњи, прописано је да се решењем о уклањању објекта, односно његовог дела, одређује рок у коме је инвеститор дужан уклонити објекат или његов део. С тим у вези, Управни суд указује туженом органу на обавезу поступања управних органа у складу са начелом заштите права грађана из члана 6. став 3. Закона о општем управном поступку (Службени лист СРЈ", бр. 33/97, 31/2001, "Службени гласник РС", бр. 30/2010), којим је прописано да ће се у случајевима када се странкама у поступку налажу обавезе применити оне прописане мере којима се постиже циљ закона. Стога, по схватању овог суда, наведени рок треба да буде примерен, односно треба да се одреди у конкретном случају у зависности од тога колико је времена објективно потребно за извршење наложене обавезе. Полазећи од изнетог, те имајући посебно у виду врсту, спратност и димензије предметног објекта чије је уклањање наложено ожалбеним решењем, то је по оцени овог суда, у конкретном случају тужиоцу остављен непримерено кратак рок од једног дана за извршење наложене обавезе. Наведене неправилности ће тужени орган отклонити у поновном поступку, у извршењу ове пресуде, при чему ће имати у виду правно схватање и примедбе суда у погледу поступка, изнете у образложењу ове пресуде, којима је везан у смислу одредбе члана 69. став 2. Закона о управним споровима.

Са изнетих разлога, Управни суд је, нашавши да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, применом одредаба члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 27.11.2018. године, 22 У. 15110/15

Записничар
Весна Иконић,с.р.

Председник већа-судија
Гордана Гајић Салзбергер,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СР/АМ